

της κοινωνίας στην ανεξάρτητη ενημέρωση. Με λίγα λόγια: το προγραμματικό μας «αντιμνημόνιο» σημαίνει ανατροπή του Μνημονίου. Κι είναι μονόδρομος και για μας ως κλάδο και για όλη την κοινωνία.

- Παρά τον εφιαστικό των εργοδοτών μας πάνω στον «θρίψμο» των ατομικών συμβάσεων, δεν υποχωρούμε ούτε σπιθαμή από τη διεκδίκηση Συλλογικών Συμβάσεων για όλους. Στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί φαίνεται ακατόρθωτο, αλλά μπορούμε να τις διεκδικήσουμε αν θέλουμε να συνεχίσουμε να υπάρχουμε ως κλάδος, ως επάγγελμα και ως συνδικαλιστική ένωση. Σ' αυτόν τον δρόμο όχημα είναι ο διαρκής συντονισμός όλων των ενώσεων του κλάδου. - Είναι ανάγκη υπερασπίσουμε τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα- περιθάλψη, σύνταξη, προστασία ανέργων- που λεηλατούνται από την τρόικα, την κυβέρνηση και τους εργοδότες. Είναι ζήτημα επιβίωσης των Ταμείων μας η αποτροπή της επίθεσης που ετοιμάζει η τρόικα στον ασφαλιστικό μας πόρο, το αγγελίοσημο, επίθεση στην οποία προσέρχονται «αργαίοι» τόσο οι πολυεθνικές εταιρείες, όσο και οι «πειρατές» της Διαδικτυακής ενημέρωσης. Χρειαζόμαστε σύμμαχο σ' αυτή την κατοχύρωση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων τους εργαζόμενους και τους καταναλωτές, αλλά προϋπόθεση γι' αυτό είναι να απομυθοποιήσουμε τη γελοία προπαγάνδα περί συντεχνιακού ασφαλιστικού προνομίου: το αγγελίοσημο επιβαρύνει τις τιμές των αγαθών όπως ακριβώς όλα τα άλλα φορολογικά, μισθολογικά και ασφαλιστικά κόστη των επιχειρήσεων. Σήμερα οι εργοδότες ζητούν να «απαλλαγούν» από το αγγελίοσημο, αύριο θα ζητήσουν να ξεμπερδεύουν και με τις ασφαλιστικές εισφορές.

- Πρέπει να υπερασπίσουμε με κάθε τρόπο την αυτοτέλεια του επικουρικού μας Ταμείου, του ΕΔΟΕΑΠ, τα αποθεματικά του οποίου βρίσκονται σε τραγική κατάσταση. Αδιαπραγμάτευτος στόχος είναι να αποκατασταθεί η σταθερή χρηματοδότησή του με την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής των εργοδοτών, την καταγραφή και διεκδίκηση οφειλών δεκάδων εκατομμυρίων που δεν έχουν καταβληθεί, την απόκρουση των σχεδίων κλοπής του ασφαλιστικού μας πόρου. Πρέπει, ωστόσο, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας τόσο ως Ενώσεις- μέλη του ΕΔΟΕΑΠ όσο και ως άμεσα μέλη του, για να εξασφαλιστεί βραχυπρόθεσμα η λειτουργία του Ταμείου, με ένα αξιοπρεπές επίπεδο παροχών για όλους και σε πνεύμα αλληλεγγύης των γενεών. Χωρίς εθελουφλία, να εξασφαλίσουμε δίκαιη κατανομή πόρων και παροχών στα μέλη του Ταμείου, με έμφαση στους ανέργους και τους ασθενέστερους συναδέλφους.

- Οφείλουμε, για να επιβιώσουμε ως κλάδος, να αντικαταστήσουμε τον κανιβαλισμό του «ο σώζων εαυτόν, σωθήτω» από ένα πλέγμα αλληλεγγύης. Πρώτα απ' όλα στους ανέργους συναδέλφους μας, χωρίς μεμψιμοιρίες για την έστω ισχνή βοήθεια που μπορούν να τους πα-

ράσχουν τα Ταμεία μας, αλλά και η Ένωσή μας. Η αλληλεγγύη αυτή είναι προϋπόθεση για να ανακτηθεί η ελπίδα, να υπερικηθεί ο φόβος που φωλιάζει και στους χώρους δουλειάς, ανάμεσα στους συναδέλφους που αισθάνονται «τυχεροί που έχουν ακόμη τουλάχιστον μια δουλειά», κι αν πληρώνονται αν και όποτε θέλουν οι εργοδότες. Αυτή η σχέση πρέπει να αντιστραφεί. Πρέπει οι εργοδότες να νιώσουν τυχεροί που οι δημοσιογράφοι, οι τεχνικοί και οι διοικητικοί εξακολουθούν να τους παρέχουν εργασία στις άθλιες συνθήκες που διαμόρφωσαν.

- Για να προκύψει αυτή η αντιστροφή χρειάζεται μια ανατροπή από τα Μέσα. Πρέπει να ξαναφέ-

ρουμε τη δημοσιογραφία στο προσκήνιο. Να ανακτήσουμε τη χαρά της ειδήσεως, έναντι της θλιβερής διεκπεραίωσης των κατευθυνόμενων διαρροών και των δελτίων τύπου. Να ξαναγίνει η ενημέρωση κοινωνικό αγαθό, κι όχι συμπλήρωμα εκπαιδευτικών κουπονιών. Να γίνει η δημοσιογραφία και η αποκάλυψη η προσφορά των ΜΜΕ προς την κοινωνία, κι όχι το αντίστροφο. Και σ' αυτό θα παίξει ζωτικό ρόλο και η στήριξη από την Ένωσή μας ανεξάρτητων, εναλλακτικών, αυτοδιαχειριστικών ΜΜΕ τα οποία μπορούν και διέξοδο σε ανέργους συναδέλφους μας να δώσουν και να αποτελέσουν τον αντίλογο της κοινωνίας στη μονοφωνία της διαπλοκής και των troika news.

- Στην ίδια φιλοσοφία κινείται η απαίτηση για μια πραγματικά ανεξάρτητη δημόσια τηλεόραση, στην οποία τον πρώτο λόγο δεν μπορεί παρά να έχει ο αποκλειστικός χρηματοδότης της, δηλαδή η κοινωνία. Απαιτούμε μια δημόσια ραδιοτηλεόραση που αντί του κυβερνητικού φερέφωνου που είναι σήμερα, να αποτελεί υποδειγματικό «ανταγωνιστικό» πόλο ενημέρωσης απέναντι στα ΜΜΕ της διαπλοκής και της αυτοκαταστροφής, μοντέλο επαγγελματικής ηθικής και δεοντολογίας, με κοινωνικό, δημοκρατικό, κοινοβουλευτικό έλεγχο κι όχι με διορισμένους ημετέρους, φορέα πολιτισμικής και δημοκρατικής αναμόρφωσης της κοινωνίας κι όχι μνημονιακής παραμόρφωσής της. Αυτό ισχύει άλλωστε όχι μόνο για τη δημόσια ραδιοτηλεόραση, αλλά για τη δημοσιογραφία συνολικά. Η χαμένη τιμή των ΜΜΕ θα ανακτηθεί όταν οι δημοσιογράφοι ξαναγίνουν χρήσιμοι στην κοινωνία, όχι στους εργοδότες τους και στους πανικόβλητους τυχοδιωκτισμούς τους.

- Για να ανακτηθεί η χαμένη τιμή της δημοσιογραφίας πρέπει η Ένωσή μας να ενισχύσει τον ρόλο της στην υπεράσπιση της ανεξαρτησίας των δημοσιογράφων και της δημοσιογραφικής έρευνας, στην τήρηση των κανόνων δεοντολογίας που πεισματικά αρνούνται να υιοθετήσουν οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ και η κυβέρνηση, στην αποκάλυψη και σπηλίτευση της παραδημοσιογραφίας στην οποία συχνά πρωταγωνιστούν οι «ομάδες αλήθειας» και τα χαλκεία κυβερνητικών και κρατικών παραγόντων. Η ΕΣΗΕΑ και το Μορφωτικό Ίδρυμα πρέπει να γίνουν φορείς διαμόρφωσης μιας νέας δημοσιογραφικής κουλτούρας στην οποία να συμβάλουν όχι μόνο οι πιο έμπειροι συνάδελφοι, αλλά και οι πρωτοπόροι της πανεπιστημιακής κοινότητας, καθηγητές και φοιτητές, οι πιο ανήσυχοι εκπρόσωποι του πνευματικού κόσμου, οι εκπρόσωποι όλων των ζωντανών δυνάμεων της κοινωνίας που αρνούνται να υποταγούν στη «μοναδική αλήθεια» των μνημονίων και στην «ενιαία σκέψη» του νεοφιλελευθερισμού. Το Μορφωτικό Ίδρυμα πρέπει να πάψει να αντιμετωπίζεται σαν «μυρωμένο» και να μετατραπεί σε ζωντανό κτύπαρο πολιτισμού, διαλόγου και προβολής της δημοσιογραφίας που υπάρχει και δρα υπέρ της κοινωνίας και της αλήθειας.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΤΥΠΟΣ

Να τους ανατρέψουμε από τα ΜΕΣΑ Αλληλεγγύη ενάντια στον φόβο

Στις 18-19 Ιουνίου συμμετέχουμε μαζικά στις εκλογές της ΕΣΗΕΑ

**Στις 18-19 Ιουνίου
ας κάνουμε το πρώτο
βήμα ανατροπής
από τα Μέσα**

- ✓ Συμμετέχουμε στις εκλογές, ενισχύουμε τη Συσπείρωση Δημοσιογράφων- Δούρειος Τύπος
- ✓ Δίνουμε στην ΕΣΗΕΑ τη δύναμη να οργανώσει την άμυνά μας στον πόλεμο κυβέρνησης και εργοδοτών
- ✓ Με την αλληλεγγύη μας σπάμε τον φόβο

Ο απολογισμός της καταστροφής

- Τα τρία χρόνια εφαρμογής των μνημονίων έχουν μετατρέψει τον Τύπο σε τοπίο μετά τη μάχη. Τα ΜΜΕ αποτέλεσαν πεδίο πιλοτικής εφαρμογής της μνημονιακής συνταγής «εσωτερικής υποτίμησης», μιας και ως κλάδος είχαμε το «προνόμιο» αρκετού από τους εργοδότες μας να είναι συνομιλητές και υποβόλεις της τρόικας στην κατάρτιση της συνταγής. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά.

- Η πεισματική άρνηση της εργοδοσίας να υπογράψει συλλογική σύμβαση εδώ και τέσσερα χρόνια αποτέλεσε πρελούδιο της επίσημης κατάργησης όλων των συμβάσεων από την τρόικα και την κυβέρνηση.

- Ακόμη και πριν από την επίσημη λήξη τυπικής ισχύος των συμβάσεων, οι εργοδότες, με μια πρωτοφανή εκστρατεία εκβιασμών και εκφοβισμών, επέβαλαν αυθαίρετες μειώσεις μισθών όλο και πλησιέστερα προς τα επίπεδα του κατώτατου μισθού που νομοθέτησε η κυβέρνηση. Με ένα συνδυασμό απολύσεων («εθελουσίαν» ή αναγκαστικών) και πιέσεων για υπογραφή ατομικών συμβάσεων, ανέδειξαν σε μοναδικό «σχέδιο» αντιμετώπισης της κρίσης τη μείωση του «μισθολογικού κόστους». Όσοι συνάδελφοι είχαν την ψευδαίσθηση ότι μετά το πρώτο κύμα απολύσεων και μειώσεων το «θηρίο θα εξημερωθεί», διαφεύδονται ήδη από το δεύτερο και τρίτο κύμα.

- Τα ΜΜΕ μετατρέπονται σταδιακά σε εργασιακή ζούγκλα: Δημοσιογράφοι, τεχνικοί και διοικητικοί πολλών μισθολογικών ταχυτήτων, επέκταση των δελτίων παροχής υπηρεσιών, της part time απασχόλησης και μια απροσδιόριστη έκτασης μαύρη εργασία. Δίπλα στην εργασιακή απορύθμιση που κυριαρχεί σε εφημερίδες, περιοδικά, ραδιόφωνο και τηλεόραση, στον «θαυμαστό, καινούργιο κόσμο» του Διαδίκτυου ανθούν ενημερωτικά πόνταλ και ψηφιακές «εφαρμογές» με κατοπληρωμένους, ανασφάλιστους εργαζόμενους, απλήρωτο αγγελίοσημο. - Η ανεργία εξελίσσεται σε βασικό εργαλείο αποδυνάμωσης του κλάδου. Αποδυνάμωσης μισθολογικής, επαγγελματικής και συνδικαλι-

στικές. Οι άνεργοι δημοσιογράφοι μετριούνται ήδη σε ένα ποσοστό 30% και για ελάχιστους από αυτούς υπάρχει ελπίδα επανένταξης σε ορατό χρόνο.

- Η ανεργία και η εργασιακή απορύθμιση που προωθούν οι εργοδότες στραγγίζουν από πόρους τα ασφαλιστικά μας ταμεία, που ήδη υπέστησαν καίρια πλήγματα από τις ληστικές επιθέσεις τρόικας και της κυβέρνησης, μέσω του PSI, αλλά και από την αυτοκτονική διαχείριση που έγινε από τους εκπροσώπους μας ειδικά στον ΕΔΟΕΑΠ. Και έπεται συνέχεια, με την υπεσχημένη από κυβέρνηση και τρόικα ένταξη του επικουρικού μας ταμείου στον ΕΟΠΥΥ, με στόχο την απαλλοτρίωση των ισχνών πια πόρων και της περιουσίας του.

Η μοίρα των troika news

- Η επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων στα ΜΜΕ που κορυφώθηκε στην τριετία των μνημονίων δεν είναι παρά η άλλη όψη της πολλαπλής κρίσης που διαπερνά όλο το πλέγμα της ενημέρωσης: κρίσης περιεχομένου, κρίσης εμπιστοσύνης, κρίσης κυκλοφοριακής, κρίσης επιχειρηματικής-οικονομικής.

- Η πλειονότητα των μεγάλων ομίλων, από τη στιγμή που εκδηλώθηκε η πρωτοφανής κρίση χρέους που οδήγησε τη χώρα στα μνημόνια, δεν ταλαντεύτηκε ιδιαίτερα για το «με ποιους θα πάει και ποιους θ' αφήσει». Οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ επέλεξαν να τα μετατρέψουν σε φερέφωνα της τρόικας και ζηλωτές των μνημονίων, περιορίζοντας ασφυκτικά την ανεξαρτησία της δημοσιογραφικής έρευνας. Όλα τα τρομοκρατικά διλήμματα και τα προπαγανδιστικά κλισέ επιστρατεύτηκαν για να εγκλωβιστεί η κοινωνία στον μνημονιακό «γύψο». Και το μακρύ χέρι της κυβέρνησης δεν δίστασε να απομακρύνει ή να παροπλίσει τους «αιρετικούς» δημοσιογράφους από τα δημόσια ΜΜΕ, με διάφορα προσχήματα. Διαμορφώθηκε ένα σκανδαλώδες ενημερωτικό «μονοπώλιο», το οποίο «ανταμείβεται» και με μια πρωτοφανή κρίση εμπιστοσύνης της κοινωνίας προς τα ΜΜΕ.

- Οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ, που βλέπουν τις κυκλοφορίες των εφημερίδων, τις τηλεθεσίες και τις ακροαματικότητες των ενημερωτικών εκπομπών να πέφτουν σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα, αποφεύγουν να συνδέσουν αυτή την εικόνα με την κρίση εμπιστοσύνης και τα ποσοστά δυσπιστίας έως και 90% προς τον Τύπο που καταγράφουν οι δημοσκοπήσεις. Δεν υποψιάζονται ή κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν πως ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας «έχει πάρει χαμπάρι» το παιχνίδι της διαπλοκής ανάμεσα στην πολιτική, την επιχειρηματική και την ενημερωτική ελίτ που συγκλίνουν στη μονοφωνία των troika news. Έτσι, γίνονται συνένοχοι, μετατρέποντας την

Έξω Η ΤΡΟΪΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΣΗΕΑ

 **ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ
ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΤΥΠΟΣ**
syspeirosi.wordpress.com

ενημέρωση από συνιστώσα της δημοκρατίας σε μέσο φαλκιδευσής της.

- Το πιο παράδοξο φαινόμενο στην εποχή των μνημονίων είναι το γεγονός ότι οι βαρώνοι των ΜΜΕ εξελίσσονται σε θύματα της «επιτυχίας» τους. Το σκάσιμο της μιντιακής φούσκας, και μαζί της διαφημιστικής, το οποίο μερίδα των ιδιοκτητών ενθάρρυνε για λόγους ανταγωνιστικούς και με την ελπίδα μιας λεόντειας αναδιανομής της αγοράς, οδήγησε σε κατάρρευση ομίλων, κλείσιμο μέσων, ακόμη και σε φυλακίσεις ιδιοκτητών. Αλλά, αυτή η «κάθαρση», πέραν του ότι πρόσθεσε εκατοντάδες ανέργους, δεν έφερε τίποτα εξυγιαντικό στο δημόσιο αγαθό της ενημέρωσης. Η πραγματικότητα είναι ότι η πλειονότητα των ΜΜΕ είναι πλήρως εξαρτημένη από τις τράπεζες – σε τελική ανάλυση ανήκει σε

αυτές. Οι τράπεζες με τη σειρά τους ανήκουν ουσιαστικά στην τρόικα. Άρα, η επιβίωση των ΜΜΕ εξαρτάται από τις διαθέσεις της τρόικας, που ανά πάσα στιγμή μπορεί να κλείσει την κάνουλα της χρηματοδότησης. Δημιουργείται, λοιπόν, μια πρωτοφανής για τη λειτουργία της κοινωνίας και της δημοκρατίας συνθήκη, μια νέου τύπου ασφυκτική διαπλοκή, που στην ακραία της εκδοχή μπορεί να οδηγήσει σε ενημερωτική δικτατορία.

- Συμπερασματικά: από τη μια πλευρά οι πτωχευμένες ή εξαρτημένες επιχειρήσεις, οι πλούσιοι ιδιοκτήτες και τα στελέχη των ΜΜΕ, και από την άλλη πλευρά οι άνεργοι ή φοβισμένοι δημοσιογράφοι συνθέτουν το σκηνικό χρεοκοπίας του κλάδου και οδηγούν σε έκπτωση το δημόσιο αγαθό της ενημέρωσης.

Τι κάναμε για όλα αυτά

- Είναι εύκολο και ρεαλιστικό από τη μία πλευρά να υποστηρίξει κανείς ότι ο απολογισμός της δράσης της ΕΣΗΕΑ και των συνδικαλιστικών ενώσεων όλου του κλάδου τη διετία που πέρασε δεν είναι παρά μια ταπεινωτική ήττα. Είναι εξίσου εύκολο και παρηγορητικό από την άλλη να απαρνηθεί κανείς τις εκατοντάδες γενικές ή τοπικές απεργιακές και άλλης μορφής κινητοποιήσεις που οργανώθηκαν στη διάρκεια του 2011 και 2012, με τη στήριξη και τις προσπάθειες της Συσπείρωσης και των άλλων ριζοσπαστικών δυνάμεων που εκπροσωπούνται στην ΕΣΗΕΑ και στις άλλες ενώσεις του κλάδου. Η αλήθεια είναι ότι η Ένωσή μας, με βάση τη συγκεκριμένη σύνθεση του Δ.Σ., συχνά βρισκόταν πίσω από τις διαθέσεις αντίστασης των συναδέλφων,

ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις του κλάδου που δέχθηκαν καίρια πλήγματα από την κρίση και τους τυχοδιωκτισμούς της εργοδοσίας. Και, αντιστρόφως, η απεργιακή κινητοποίηση δεν έλυνε πάντα το πρόβλημα της ατομικής ή συλλογικής αντίστασης σε κάθε χώρο δουλειάς, όπου συνάδελφοι αντιμετώπιζαν το δίλημμα «ατομική σύμβαση ή απόλυση» και ποικίλους άλλους εκβιασμούς. Συν τοις άλλοις, η προσφυγή στις απεργίες έβρισκε πάντα απέναντί της τη βιομηχανία προσφυγών στα δικαστήρια από τους εργοδότες και την κυβέρνηση – στην περίπτωση της ΕΡΤ, μια ευκολία των δικαστηρίων να καταλήγουν σε αποφάσεις για «παράνομες και καταχρηστικές» απεργίες και ένα συνονθύλευμα συκοφαντικών επιθέσεων που έφταναν μέχρι και στη διατύπωση φαιδρών κατηγοριών

για «εθνική δολιοφθορά», όποτε μια απεργία συνέπιπτε με κάποιο μνημονιακό «άθλο» της κυβέρνησης εντός ή εκτός συνόρων.

- Η αντίσταση του κλάδου, όπου και όπως εκφράστηκε, επομένως, εστιάστηκε κυρίως στο να καθυστερήσει τη συντριβή των συναδέλφων και των στοιχειωδών δικαιωμάτων τους. Η μεγάλη, ωστόσο, «αναπηρία» αυτής της αντίστασης ήταν ότι δεν έγινε υπόθεση της κοινωνίας, ώστε να εξασφαλίσει τη στήριξή της. Αναλώθηκαν πολλές ώρες συνεδριάσεων για το πώς θα συμμετάσχουν η ΕΣΗΕΑ και οι άλλες ενώσεις του κλάδου στις γενικές απεργίες των συνδικάτων, ώστε να μη εξαφανιστεί τάχα ο αγώνας τους στην ενημερωτική σιγή. Αλλά κανείς δεν αναρωτήθηκε πώς θα αποκτήσει ανεξάρτητη φωνή η αντιμνημονιακή διαμαρτυρία της κοινωνίας, όταν η «ομερτά» ιδιοκτητών και στελεχών των ΜΜΕ επέβαλε την εξαφάνισή της ή την παρουσίασή της σαν γραφική καρικατούρα. Κανένας από τους ζηλωτές των «ανοικτών Μέσων» δεν αναρωτήθηκε γιατί αυτά ήταν μονίμως «κλειστά» για τις ενώσεις μας, την ΕΣΗΕΑ. Ή γιατί, όταν «άνοιγαν», ήταν μόνο για να τη συκοφαντήσουν με αθλιότητες των ιδιοκτητών, του ανεκδιήγητου κυβερνητικού εκπροσώπου, ή της «Ομάδας Αλήθειας» του Μαξίμου.

- Είναι περιττό να διανθίσουμε αυτόν τον σύντομο απολογισμό με τις δικές μας, ενδοκλαδικές αθλιότητες και γραφικότητες που δυσκόλευαν τη γρήγορη αντίδραση της ΕΣΗΕΑ στον ορμαγδό μικρών και μεγάλων κρίσεων τις οποίες προκαλούσε καθημερινά η κρίση και οι επιθέσεις κυβέρνησης και τρόικας. Δυστυχώς, στη γραφειοκρατική καθημερινότητα της ΕΣΗΕΑ συχνά η δολιότητα συναγωνίζεται με την ανοησία προσώπων ή παρατάξεων, μακριά από τα μάτια των συναδέλφων που απογοητεύονται από την ένωση και αποστρατεύονται. Ωστόσο, σαν Συσπείρωση Δημοσιογράφων – Δούρειος Τύπος, προσβλέπουμε στην αγωνιστική συμπράταξη με τις ριζοσπαστικές δυνάμεις που είναι αποφασισμένες να συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε, να ανοικτούμε στην κοινωνία και στις ζωντανές δυνάμεις της, να υπερασπιστούμε τα αυτονόητα, να μετατρέψουμε την Ένωσή μας, μαζί με τις άλλες ενώσεις του κλάδου, σε ένα ζωντανό Συνδικάτο Τύπου.

Τι να κάνουμε

- Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε ξανά την Αμερική, ούτε να ανυπακούσουμε τα αυτονόητα. Το ελάχιστο είναι να ανακτήσουμε αυτά που μας ανήκουν: το δικαίωμα να διαπραγματευόμαστε τους μισθούς μας, το δικαίωμα στη δουλειά, το δικαίωμα στην ασφάλιση, την υγεία, στη σύνταξη, το δικαίωμα στην αξιοπρεπή άσκηση της δημοσιογραφικής έρευνας, το δικαίωμα όλης